

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τῆς Εἰδικῆς Επιτροπῆς.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 5,694 Διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον καταχωρεῖται αὐτολεξεῖ:

« Θεωρῶν, ὅτι ἡ ἐξέτασις καὶ ἀπόφασις τῆς ἐκ τῶν λειῶν ὑποθέσεως ἀνάγονται εἰς τὴν ἀνωτάτην Διοίκησιν, καὶ ὅτι αἱ ὑποθέσεις αὗται κανονίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀμεσον ἐνέργειάν της·

« Θεωρῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συστήσασα τὴν Προσωρινὴν Ἀντιθαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν, διέτηρξεν ἡ ἴδια τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ, ἢ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν κρίσιν τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς αὐτὴν ἀναφορᾶς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

« Θεωρῶν, ὅτι ἐπὶ τὰ ἀποφάσεις τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς, ἡ περὶ τῶν ὁποίων ἐκθεσις ἐπισυνάπτεται, δὲν ἐνεκρίθησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ὅποια, ἂν καὶ ἐπιστηριζομένη εἰς τὰ παραδεχθέντα καὶ συνήθη εἰς πολλὰς Ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης, ἠδύνατο νὰ κρίνῃ ὀριστικῶς κατὰ τὰς ἀναφορὰς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τὰς ῥηθείσας ἀνωτέρω ἐπὶ τὰ ἀποφάσεις, ἐπρωτίμῃ μ' ὅλον τοῦτο νὰ διορίσῃ εἰς ἐπεξετάσιν αὐτῶν πέντε Ἐπιτρόπους ἐκ τῶν ἐν ταῖς πράγμασι καὶ ἄλλων ἐμπειροτέρων περὶ τὰ τειαῦτα·

« Ἐπιθυμῶν αἱ ἐπὶ αὗται ὑποθέσεις νὰ κριθῶσιν ἀποφασιστικῶς μ' ἑλὼν τὴν ἀμεροληψίαν καὶ κατὰ τοὺς νομικωτέρους τύπους·

Διατάττει τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Συσταίνεται εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Πανελληνίου.

« Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει δώσει ὀριστικὴν ψήφον εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπὶ τὰ ἀποφάσεις τῆς Προσωρινῆς Ἀντιθαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς.

Β'. Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται οἱ Κύριοι: Ἀνδρέας Μεταξᾶς, Νικόλαος Σπηλιάδης, καὶ Χριστόδουλος Αἰνιάν.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει παραδώσει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ὅλα τὰ ἔγγραφα ἀφορῶντα τὰς ὑποθέσεις ταύτας, καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν Ἐπιτρόπων ἀναθεωρητῶν.

« Ἀνατίθενται εἰς τὸν Κύριον Ἰωάννην Γενατᾶν τὰ καθήκοντα τοῦ εἰσηγητοῦ (- rapporteur) παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ.

« Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 20 Αὐγούστου 1828. »

Συνελθόντες εἰς ἓν καὶ ἀκούσαντες προφορικῶς τοὺς λόγους τοῦ εἰσηγητοῦ περὶ τῆς Σαρδινικῆς Βρικογο-

λέττας, ἡ Αἰμιλία, ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Ἀντ. Κόπελλον, καὶ τοῦ φορτίου αὐτῆς·

Παραλαβόντες ἀπὸ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα Ἀναγνώσαντες

Α' Τὴν ὑπ' Ἀρ. 319 ἀπόφασιν τῆς Ἀντιθαλασσίου Δικαστηρίου Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις ἀκύλει μὲν τὴν Αἰμιλίαν καὶ τὸ φορτίον διὰ τὸ μὴ ὑπάγειν ἀποδείξιν ἀποχωρῶσαν παραβιάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐπιφέρει καὶ τοὺς ἀποχωρῶντας λόγους τῆς μὴ παραβιάσεως·

Β' Τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις καταδικάζει τὴν Αἰμιλίαν καὶ τὸ φορτίον ὡς λείαν νόμιμον ἐπὶ παραβιάσει τοῦ ἀποκλεισμοῦ, καὶ τὸ παράγτημα, διὰ τοῦ ὁποίου παρεμφαίνει τὸ δυσσώδεικτον τῆς οὐδετέρας ἰδικτησίας·

Γ' Τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν γνωμοδότησιν καὶ εἰς τὸ παράγτημα τῆς Ἀναθεωρητικῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀντιθαλασσίου Δικαστηρίου Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς·

Θεωρήσαντες

Α' Τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἀποκλειστοῦ Πινόλζη, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει ὅτι περιπλέων τὴν 2 Μαΐου τὰ παράλια τῆς Μοθώνης εἰς ἀπόστασιν μιλίων δύο καὶ ἡμίσεως εἰς τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς νυκτὸς διευθύνθη πρὸς τὴν ξηρὰν ἀναμέσον Νεοκάστρου καὶ Μοθώνης· εἰς δὲ τὰς ὀκτὼ ὥρας πωλησιάσας πρὸς τὴν γῆν, εἶδε τὴν Αἰμιλίαν κατευθυνομένην μὲ πρυμνήσιον ἄνεμον πρὸς τὴν Μοθῶν, ἔδραμε κατ' αὐτῆς, καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ τρία τέταρτα τὴν συνέλαβεν ἕως βολῆς κανονίου ἀπέχουσιν τῆς Μοθῶνης·

Β' Τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἀντιναύρχου Σαχτούρη πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον περὶ τῆς κατασχεθείσης Αἰμιλίας·

Γ' Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίαρχου Α. Κοπέλλου, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει ὅτι, δύοντος τοῦ ἡλίου τὴν 2 Μαΐου, εὐρέθη ὀλίγον μακρὰν τῶν Στροφάδων ὅτι ἔπλευσε τὴν νύκτα κατὰ Δρασκιοζέφυρον ἄνεμον ἐκτειλίξας καὶ τὰ βοήθητικά πάντα (coltelagui e scobamare) πρὸς τὰς Σαπιέντζας· ὅτι πλεύσας ἕως εἰς τὰς τρεῖς ὥρας ἀντιμεσημβρινὰς εὐρέθη πλησίον γῆς ἀγνώστου ὅτι εὐθὺς κατεύθυνε τὴν πρῶράν του κατ' εὐθείαν πρυμνήσιον διεύθυνσιν κατὰ νοτιότερον εὐρόνοτον, καὶ εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας εὐρέθη πλησίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρικίου·

Δ' Τὰς ὁμολογίας καὶ τὰς μαρτυρίας τοῦ πλοίαρχου, τοῦ Ἀντεπιστάτου Ἰωάννου Ράφου καὶ τῶν τριῶν ναυτῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἀναιροῦν ὅτι συνελήφθησαν ἕως βολῆς κανονίου ἀπὸ τῆς Μοθῶνης, λέγοντες ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ γνωρίσουν

ἀπόστασιν ἐξ αἰτίας τοῦ σκότους·

Θεωρήσαντες ὅλα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἀπο-
σπουσι τὴν Αἰμιλίαν καὶ τὸ φορτίον της, τὰς ἐγγράφους
ἀπολογίας καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ Κοπέλλου ἔκθεσιν, τὴν
διδόνταν διὰ τοῦ Γαλλικῷ Πράκτορος πρὸς τὴν Ἀναθεωρη-
τικὴν Ἐπιτροπὴν·

Θεωροῦντες τὸ ἀντιφατικὸν τῶν ἀφορώντων τὸ φορτίον
τῆς Αἰμιλίας ἔγγραφον ὡς πρὸς ἄλληλα καὶ ὡς πρὸς τοὺς
λόγους τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ Ῥάφου, τὸ ἄτακτον, τὸ ἐλ-
λειπὲς, τὸ ἀσαφὲς καὶ τὸ ἀνακόλουθον αὐτῶν, καὶ ὅτι διὰ
τοῦτο δὲν ἀποδείχνεται τὸ οὐδέτερον τῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλ'
ἐναντίας τὸ ἐπιλήψιμον καὶ τῶν τρόπων, καὶ τῶν πρά-
ξεων, καὶ τῶν λόγων τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν Αἰμιλίαν καὶ
εἰς τὸ φορτίον της, καὶ μάλιστα εἰς καιρὸν πολέμου, ὅτε
ἀπαιτεῖται νὰ φυλάσσεται ἀκριβῶς ἡ ὀφειλομένη τάξις
εἰς πλήρη ἀποδείξιν τῆς οὐδετερότητος·

Θεωροῦντες ὅτι δὲν ὑπάρχει ναυλοσυμφωνητικὸν, τὸ
ἐποῦν χαρακτηρίζει τὸ γνήσιον τῆς ἰδιοκτησίας· ὅτι ἡ φορ-
τωτικὴ φανερώνει τὸ φορτίον διὰ λογαριασμὸν ὑπηκόων Σάρ-
δων ἀπολύτως, καὶ ὅτι ὁ ναῦλος θὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν συμ-
φωνίαν, ἐν ᾧ δὲν φαίνεται κάμμία ἄλλη συμφωνία περὶ
τούτου· ὅτι ὁ Ἰωάννης Ῥάφος, ὁ διορισθεὶς ἐπὶ τοῦ φορτίου
ἀπὸ τὸν εἰς Γένουαν Φ. Καζαρέτον, δὲν φυλάττει τὰς ὁδη-
γίας τούτου, καὶ ἀφοῦ ἐπώλησε τὸ προλαβὸν φορτίον εἰς
Ἀγίαν Μαῦραν καὶ Πρέβεζαν, δὲν ἀπέρχεται εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν, κατὰ τὰς ὁδηγίας του, νὰ λάβῃ τὸ φορτίον του,
ἀλλ' ἐπιστρέφει εἰς Ἀγκῶνα, ὅπου δὲν διορίζει ὁ ἴδιος τὸν
Ἰωάννην Καζαρέτον ἀδελφὸν τοῦ εἰς Γένουαν Καζαρέτου,
καὶ αὐτὸ αὐτοῦ τὸν διορίζει ὁ πλοίαρχος ν' ἀγοράσῃ τὸ φορ-
τίον. Ὁ δὲ Ῥάφος μ' ὅλον ὅτι ἔχει τὸ δίκαιον νὰ πραγμα-
τεῦται τὰ κεφάλαια, κατὰ τὰς ὁδηγίας του, δὲν ἐνεργεῖ.
Ὅτι εἰς τὸ ἔντιμον ὁ Ἰ. Καζαρέτος λέγει τὸ φορτίον διὰ
λογαριασμὸν καὶ κίνδυνον τοῦ Κοπέλλου, ἐν ᾧ ὁ Φ. Καζα-
ρέτος εἰς τὰς ὁδηγίας του λέγει τὸ φορτίον διὰ λογαριασμὸν
ἐξ ἡμισείας μὲ τὸν Ῥάφον. Ὁ δὲ Κόπελλος καὶ ὁ Ῥάφος
λέγουσιν, ὅτι δὲν ἐνέχονται εἰς αὐτό· ὅτι ὁ Ἰωάννης Καζα-
ρέτος ὁμολογῶν εἰς τὸ ἔντιμον τὸ φορτίον διὰ λογαριασμὸν
τοῦ Κοπέλλου, εἰς τὴν φορτωτικὴν τὸ λέγει διὰ λογαρια-
σμὸν ὑπηκόων Σάρδων, καὶ εἰς παραδόσιν ὅχι τοῦ Κοπέλλου,
ὅστις διώρισε τὴν ἀγοράν του καὶ φαίνεται ὁ κύριος, ἀλλὰ
τοῦ Ῥάφου, ὁ ὁποῖος οὔτε διώρισε τὴν ἀγοράν, οὔτε ἐφάνη
κύριος τοῦ φορτίου εἰς Ἀγκῶνα·

Θεωροῦντες, ὅτι εἰς τὸν προλαβόντα πλοῦν, τὸν ὁ-
ποῖον ἐπεχείρησεν ἀπὸ Γένουαν εἰς Ἀγίαν Μαῦραν, ἀντὶ
νὰ πωλήσῃ εἰς ταύτην τὴν νῆσον τὸ φορτίον τοῦ ὅλου, ἀπῆλ-
θεν εἰς Πρέβεζαν καὶ ἐπώλησε τὸ ἐπίλοιπον, καὶ συνάγον-
τες ὅτι κατ' οἰκονομίαν διευθύνθη εἰς Ἀγίαν Μαῦραν, καὶ
ὅτι κατ' οἰκονομίαν ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ εἰς τὸν
δεύτερον πλοῦν καὶ διευθύνθη εἰς Κῦθηραν, διὰ ν' ἀπέλθῃ
εἰς τ' ἀποκλεισμένα φρούρια, καθὼς καὶ τὸ ἀπέδειξε πλεύ-
σα· κατ' εὐθείαν ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἦτον ὁ δρόμος του, καὶ
ὅπου δὲν εἶχεν ἀφορμὴν νὰ πλεύσῃ, ἐὰν ἐφύλαττε τὴν πρὸς
τὴν Κῦθηραν διεύθυνσιν·

Θεωροῦντες, ὅτι εἰς Κῦθηραν δὲν ὑπῆρχε πείνα, καὶ
ὅτι οἱ ἐγκάτοικοι εἰς καιρὸν ἀνάγκης προμηθεύονται τὰς τρο-
φὰς ἀπὸ τὴν Ἰόνιον Κυβέρνησιν εἰς προσδιωρισμένας τιμὰς,
καὶ συνάγοντες ὅτι ὁ Κόπελλος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς
Κυθῆρας ὡδηγεῖτο ἀπὸ τὸ συμφέρον του εἰς τὰ ἀποκλεισ-
μένα φρούρια, ὅπου ὑπῆρχε πείνα·

Θεωροῦντες, ὅτι τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κατασχετοῦ εἶναι
γεγραμμένον μὲ τὴν ἐνοῦσαν ἀκρίβειαν·

Θεωροῦντες, ὅτι εἰς ἐκεῖνο τοῦ Κοπέλλου δὲν εἶναι
φυλαγμένοι οἱ παραδεδειγμένοι κανόνες τῆς ναυτικῆς, καὶ
ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ τοῦτο συνάγεται ἡ κατὰ συνείδησιν εὐθυδρο-
μία του πρὸς τὴν Μοθώνην·

Θεωροῦντες, ὅτι τὸ προφασίζεσθαι ἄγνοίαν τοῦ ἀπο-
κλεισμοῦ δὲν ἀναιρεῖ τὴν παραδίασιν αὐτοῦ· ὅτι τοιαύτη
ἄγνοια δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ, ἐπειδὴ ὁ ἀποκλεισμός ὑπῆ-
ρχε πραγματικῶς ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον, καὶ ὁ Κόπελ-
λος δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν ἀγνοῇ, ἀφοῦ εἰς τὰς 3—15
Μαρτίου εὐρέθη εἰς Ἀγίαν Μαῦραν, καὶ εἰς τὰς 23 Μαρ-
τίου—4 Ἀπριλλίου εὐρέθη εἰς Πρέβεζαν, καὶ ὅτι τὸ νὰ λέγῃ
ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὸν ἀποκλεισμόν εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἔλεγεν
ὅτι, ἂν τὸν ἐγινώριζε, δὲν θ' ἀπλητίαζεν εἰς 7 ἀποκλεισ-
μένα μέρη, καὶ τότε ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος, ὅτι εὐρέθη ἐντὸς 7ης
ὀριστικῆς γραμμῆς καὶ ἐβίωσε τὸν ἀποκλεισμόν·

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ Κόπελλος, ὡς γνωρίζων τὰ τῆς
ναυτικῆς, καὶ φυλάττων τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν εἰς τὸν
ἀπὸ Ἀγκῶνα πλοῦν του, καὶ ἔχων πυξίδα καὶ χάρταν,
καὶ κρατῶν ἡμερολόγιον, ἀφοῦ εὐρέθη τὸ ἐσπέρας εἰς τὰς
Στροφάδας καὶ ἐπλευσεν ὅλην τὴν νύκτα πρὸς τὴν ὁποίαν
ἔλαβε διεύθυνσιν, ἤξευρε βεβαία πῶς διευθύνετο, καὶ μ' ὅλον
τοῦτο λέγει, ὅτι εὐρέθη εἰς γῆν ἄγνωστον·

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας ἐκ τῶν Στρο-
φάδων διευθύνσιν τοῦ πλοίου του, ἐὰν διευθύνετο πρὸς τὴν
Κύθηραν, ἔπρεπε νὰ πλεύσῃ πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὰς Σαπί-
έντζας, καὶ νὰ μὴ διευθυνθῇ πρὸς τὴν ἄγνωστον λεγομένην
γῆν, καὶ νὰ μὴ ἐκτειλίξῃ καὶ βυθηθικὰ ταχυπλοία, πα-
νία, μάλιστα εἰς καιρὸν νυκτὸς, ἔπρεπε νὰ μὴ διάζεται
διὰ νὰ φθάσῃ τὸ γληγορώτερον εἰς τὴν ἄγνωστον ταύτην
γῆν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ περιφυλάττεται καὶ ν' ἀπο-
μακρύνεται, καὶ ἔπρεπε νὰ πλῆν μὲ ὀλίγα πανία, καὶ νὰ
συστέλλῃ τὸν δρόμον του τὴν νύκτα, ἐν ᾧ ἔπλεε εἰς μέρη,
τὰ ὅποια, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, δὲν ἐγινώριζε, διότι δὲν ἐπλευ-
σεν ἄλλοτε, ὡς λέγει, ἐκεῖ, καὶ εἰς τὰ ὅποια δὲν ἐβιά-
σθη ἀπὸ κάμμιαν ἀνάγκην νὰ πλησιάσῃ τόσον, ὥστε ἐσυλ-
λήφθῃ ἕως βολῆς κανονίου ἀπὸ τῆς Μοθώνης·

Θεωροῦντες, ὅτι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀπολογία
τοῦ Κοπέλλου τῶν νομικῶν χωρία, δὲν τὸν βοηθοῦσι τίποτε·

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ Κόπελλος, ἐπειδὴ ἔπλεε ἐν καιρῷ
νυκτὸς διευθυνθεὶς πρὸς τὴν ξηρὰν, ἐπειδὴ ἔπλεε μὲ πρυ-
μνήσιον ἄνεμον ἐκτειλίξας καὶ βυθηθικὰ ταχυπλοία, πα-
νία, καὶ ἐπειδὴ ἐσυλλήφθη ἀπέχων τῆς Μοθώνης ἕως βο-
λῆς κανονίου, παρεβίωσε τὸν ἀποκλεισμόν·

Ἀποφασίζομεν.

Ἡ Σαρδικὴ βρικολέττα, ἡ Αἰμιλία, διοικουμένη ἀπὸ
τὸν πλοίαρχον Α. Κόπελλον, μὲ τὴν ἀποσκευὴν καὶ ὅλον
τὸ φορτίον της καταδικάζεται εἰς δήμευσιν, ὡς λεία νόμιμος.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ, τὴν εἰκοστὴν τρίτην Ὀκτωβρίου
τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἐτους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΜΕΤΑΣΑΣ. Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.
Χ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἐπικυροῦται.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

7,602. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβὼν γνῶσιν τῆς δυστυχούς καταστάσεως τοῦ πλοίαρχου
Κώπελλον, διοικητοῦ τοῦ καταδικασθέντος Σαρδινικοῦ πλοίου,
ἡ Λίμια, καὶ κινούμενος εἰς οἶκτον

Χαριζόμενος δὲ καὶ εἰς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ συστάσεις πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν,

Διατάττει.

Τὸ εἰς δήμευσιν καταδικασθὲν Σαρδινικὸν πλοῖον, ἡ Λί-
μια, ἀπολύεται ἐπὶ λόγῳ χάριτος ἐλεύθερον, καὶ ἀπο-
δίδεται εἰς τὸν διοικοῦντα αὐτὸ πλοίαρχον Κώπελλον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ Γενικὸν Φροντιστή-
ριον νὰ ἐνεργήσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐδόθη ἐν Πόρῳ, τὴν 4 Νοεμβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει
Πρόξενος τῆς Μεγάλης Βρεταννίας Κύριος Δαυΐδης, καὶ ὑπ-
εδέχθη μὲ ὅλας τὰς εἰς τὸν βαθμὸν του ἀνηκούσας τιμὰς.

Πράξεις τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλ-
λάδα Γενικοῦ Στρατοπέδου.

Ἐκ Στεβενίκου, 1 Νοεμβρίου 1828.

Παρατηρῶν ὁ Στρατάρχης ἀργυπορεῦσαν τὴν παρὰ τοῖς
τῶν πολιορκουμένων εἰς τὸ Δομῶν Τουρκαλβανῶν διὰ τὴν
ἀδύνατον εἰσπήδησιν τοῦ ὀχυροῦ μοναστηρίου, διέταξε τὸ πο-
λιορκεῖν σῶμα νὰ ἀποκόψῃ τὸ νερὸν τῶν, καὶ διεύθυνε τὸ
ὑπονομοποιῶν σῶμα, διὰ νὰ ὑποσκάψῃ μίαν ὑπόνομον κατ'
αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου.

Υποχρεωμένοι οὗτοι ἀπὸ τὰ βίαια ταῦτα μέτρα, παρ-
εδόθησαν διὰ προσηγηθείσης συνθήκης τῶν 31 Ὀκτωβρίου,
ἀφήσαντες τὰ ὅπλα τῶν καὶ δύο σημαίας· μεταξὺ δὲ αὐτῶν
ἀριθμεῖται καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀμπάξ ἀγας Τσάμης.

Σήμερον μετεφέρθησαν ὑπὸ φρουρὰν δύο ἐκατονταρχίῳν
εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον. Συγκατανεύων ὁ στρατάρχης
εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν, ἀποστέλλει ὅλους εἰς τὰς πα-
τρίδας τῶν διὰ τοῦ Ζητουνίου.

Τὸ μοναστήριον ἐνδυναμώθη μὲ τὴν ἀναγκαίαν φρουρὰν διὰ
τὴν ὠφέλιμον θέσιν του.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν (31 τοῦ Ὀκτωβρίου) ἐκυριεύθη καὶ
ἡ Ράχοβα τοῦ Παρνασσίου ἀπὸ ἑνὸς σῶμα, τὸ ὁποῖον διεύθυνεν
ἐγκαίρως ὁ Στρατάρχης. Τοῦτο ἐδοθητὴν ἀρκετὰ καὶ ἀπὸ
τὸν ὀπλαρχηγὸν Κομινᾶν Τράκαν, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ὁποίου
ἐνήργησαν ὠφελίμως τὰ πρῶτα καὶ τὰ κατ' αὐτὴν τὴν ἐπ-
οχὴν γράμματα τοῦ Στρατάρχου. Ἡ φρουρὰ τοῦ χωρίου
τούτου, συνισταμένη ἀπὸ Ἀλβανούς, ἐκινήθη εἰς τὴν πρῶ-
την ὁρμὴν τοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον συνέλαβε 10 αἰχμαλώτους.
Ὁ Στρατάρχης ἔβαλε συγχρόνως εἰς κίνησιν καὶ τὴν Δ'
χιλιarchίαν, συντροφευμένην μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Τὸ ἱππικὸν τοῦ στρατοπέδου εὐδοκίμησε καὶ σήμερον
κατὰ τοῦ ἱππικοῦ τῆς Λεβαδίας, ὁδηγουμένου ἀπὸ τὸν Μου-
χουρδάρην διοικητὴν τῶν ἐδῶ ἐπαρχιῶν. Ἡ προσβολὴ αὕτη
ἔλαβεν αἰφνῆδιον ἀρχὴν· ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἱππικοῦ Ἀθ. Παπά-
ζογλους κατέρησε δι' ἐνὸς ἀξιολόγου στρατηγήματος νὰ
ὑπερισχύσῃ. Κάνει· Ἕλληνας δὲν ἐβλάφη· ἀπὸ δὲ τοῦ
Τούρκου ἐθανατώθησαν 4, αἰχμαλωτίστησαν 4, ὅλοι ἱπ-
ποεῖς, καὶ ἐλαφυραγωγήθησαν 5 ἱπποὶ ὠφέλιμοι, ὅπλα

καὶ ἄλλα. Ὁ Μουχουρδάρης διεσώθη παραδόξως ἀπὸ τῆς
αἰχμαλωσίας, ἢ τὸν θάνατον.

Ἀφ' ὥρας εἰς ὥραν περιεμένομεν καὶ τὸ ἀξιωματικὸν
ἡμερολόγιον τῆς κατὰ τὸ Λοιδορίκιον ἔκρας νίκης τῶν ἡμετέρων
καθὼς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους μετὰ τοῦ Ἀλβανοῦ ἀργηγῶ
στελλομένους ἐνταῦθα. Λέγεται δὲ ὅτι μετ' ἐκείνην τὴν νικῆν
τὰ στρατεύματά μας συσσωματωθέντα προσέβαλον τὸν πασᾶν
καὶ τὸν ἐδίωξαν ἕως εἰς Καρπενήσιον, διαλύσαντες τὸ στρα-
τόπεδόν του.

Ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις τῶν συμβάντων
τῆς Κρήτης.

Ἐκ Γαβαλοχωρίου, 24 Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὴν 15 τοῦ ἤδη λήξαντος Σεπτεμβρίου οἱ Ρεθύ-
μνιοι Τούρκοι ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου τὸν ἀριθμὸν 500 ἐκλε-
κτοὶ καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ χωρίον καλούμενον Γενί, ἀπ-
έχον τοῦ φρουρίου μίαν ὥραν, διὰ νὰ σταφυλολογήσωσι καὶ
λαφυραγωγήσωσι τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ Γεώργιος Τσουδερὸς, μέλος τοῦ στραταρχείου, ἑτοιμὸς
εἰς τὸ ν' ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ φρουρίου Ἡρα-
κλείου, δηλοποιήσας τὴν ἐξοδὸν τῶν Ρεθυμνίων Τούρκων,
ἔλαβε μετ' ἑαυτοῦ 200 ἐκλεκτοὺς Ἀγιοδασιλειώτας καὶ ἐπ-
έπεσεν ἐπ' αὐτῶν τῶν Τούρκων, οἵτινες ἀνθέξαντες ὀλίγον
ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ἐσχότωσαν δὲ ἐξ αὐτῶν οἱ ἡμέτεροι
δέκα, συνέλαβον καὶ τριάκοντα καλὰ ἀλογομούλαρα· ἐκ δὲ
τῶν ἡμετέρων οὐδεὶς παραμικρὰν ζημίαν ἔλαβεν. Ὅθεν οἱ
Τούρκοι οὗτοι δὲν τολμῶσι τὴν σήμερον νὰ ἐξέλθωσι παντά-
πασι τῆς φωλεᾶς τῶν, διότι ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τῆς ἐπαρ-
χίας ταύτης ἀπεσύρθησαν τῆς πεδιάδος, καὶ Τούρκος πλέον
δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ κοινωνίαν μὲ χριστιανόν. Εἶναι ὅλοι εἰς
τὰ ὅπλα, καὶ κρατοῦσι στενωτάτα τὸν ἀποκλεισμὸν.

Κατὰ τὴν 22 τοῦ ἰδίου μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐξέδωκε δια-
ταγὰς ὁ Κύριος Συνταγματάρχης μας εἰς ὅλον τὸ στρατιω-
τικὸν τοῦ μέρους τῆς Κυδωνίας, διὰ νὰ συναχθῇ καὶ πλη-
σιάζῃ εἰς τὰς Ρίζας καὶ εἰς τὴν Μαλάξαν. Οἱ ἐν Μαλάξῃ
Τούρκοι στερημένοι ὕδατος, μαθόντες καὶ τὴν συνάθροισιν τῶν
ἡμετέρων ἐδειλίασαν μήπως οἱ Ἕλληνες τοὺς ἀποκλείσωσι,
καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος δὲν ἡμπορέσωσι νὰ ἐπικα-
λεσθῶσι καὶ ἄλλους πρὸς βοήθειάν των. Τὴν 25 λοιπὸν ἀφῆ-
σαντες μίαν φρουρὰν εἰς τὴν θέσιν ταύτην, τὴν κατὰ πολλὰ
ἐπιθυμητὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας, πρὸς φυλάξιν τοῦ ὀλίγου ἐκείνου
ὕδατος καὶ πρὸς εἰδοποίησιν των, ἔφυγον οἱ λοιποὶ, καὶ
κατέβησαν εἰς τοὺς πρόποδας πρὸς τὸ μέρος τῶν Χανίων.

Ὁ Συνταγματάρχης μας εἰδοποιηθεὶς τὸ πρᾶγμα κατὰ
τὴν 12 ὥραν πρὸς τὰς 26, καὶ εἰδὼν τὸν αἰθέρα καταβολω-
μένον καὶ τὴν νύκτα πλησιάζουσιν εἰς τὴν βροχὴν, ἐξεκίνη-
σεν ἀμέσως κατὰ τῆς Μαλάξας τὴν φρουρὰν τοῦ συνισταμένην
ἀπὸ λείψανα τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Χ. Μιχαὴλ Ἰταλιᾶ-
νου, ἥτις πορευομένη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ζοφώδους σκοτοῦ,
ἐν τῷ μέτῳ τῶν ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν, ἔφθασε τέλος
πάντων κατατραυματισμένη εἰς τὰς 3 ὥρας ἐπάνω εἰς τὴν
Μαλάξαν, ὅπου καὶ πρὸς εἰδοποίησιν τοῦ Συνταγματάρχου
ἐτέλεσε τὸ σύνθημα, ἀνάψασα τρεῖς πυράς. Οἱ εὐπειθεῖς καὶ
ταλαιπωρημένοι Ἕλληνες καταφρονήσαντες πᾶσαν κακοπά-
θειαν, καὶ μολοντοὶ τὰ ὅπλα των ἦσαν καταβεβρεγμένα, ἐ-
περικύκλωσαν εὐθὺς τὸ χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ φρουρὰ
τῶν Τούρκων, καὶ ἐμβάντες ψήλαφιστὴν εἰς τὰ ἐρείπια, ἐ-
κυρίευσαν τὸ νερὸν, καὶ οὕτως ἔγειναν κύριοι τῆς Μαλάξας
ὅλης, ἥτις ἐπαπειλεῖ κάλλιστα τὸν ἐν Χανίοις ὑπερήφανον
Μουσταφάπασαν· τὴν αὐτὴν νύκτα εἶχον φθάσει εἰς τὴν θέ-
σιν ταύτην ἀφ' ἑτέρου μέρους, πρὶν τῆς φρουρᾶς, καὶ εἰ

γενναῖοι καπεταναῖοι Ἰωάννης Συνίδης καὶ Γεώργιος Πίπος μετὰ τὴν ὁδηγίαν των στρατιώτας.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ξημέρωμα ὁ Συνταγματάρχης μετὰ τὴν συνοδίαν του ὑπῆγεν εἰς τὴν Μαλαῆζαν, ὅπου ἐφύλασαν καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὰς ὀχυράς καὶ ἐπωφελεῖς θέσεις τῆς Μαλαῆζας.

Τὸν ἐπαύριον ἡ ἐθνικὴ γολέττα Ἀθηναῖς διοικουμένη παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Κοκονέζη Ὑδραίου εἰσῆλθε κατὰ διατάξιν εἰς τὸν κόλπον τῆς Σούδας περάσασα μετὰ τὴν σημαίαν τῆς τοῦ φρουρίου χωρὶς νὰ βλαφθῇ παντάπασιν ἀπὸ τὰ κανόνια τῶν Τούρκων· μετ' αὐτῆς δὲ εἰσῆλθε καὶ ἡ βαρκακανονιέρα, καὶ μετὰ τὴν σημαίαν τῆς, διοικουμένη παρὰ τοῦ Κ. Ἀνταίου Ἀξελου. Οἱ Ἕλληνες, ὡς εἶδον τὰ πλοῖά μας πλέοντα τὸν κόλπον, ἐνθάρρυνθέντες περισσότερον ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὰς Ἀλικάς, εἰς τὰς ὁποίας πλησιάζουσιν αἱ λέμβοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολεμικῶν πλοίων, καὶ ἐμβαίνει εἰς αὐτὰ πυχνὰ ὁ Μουσταφάπασας πρὸς ἐντευξίν των διοικητῶν αὐτῶν. Ἐλαφραγώγησαν δὲ ἐκεῖ ὅσα Τούρκικα εὐρήκασιν ζῶα. — Ὁ συνταγματάρχης μας Βαρῶνος Κύριος Ράινεκ δύναται ἤδη εὐκόλως καὶ ἀκωλύτως νὰ ἐμβαίνει εἰς τὰ Ἑλληνικά καὶ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, ὅποτεν θέλῃ.

Ἡ διατήρησις τῆς θέσεως τῆς Μαλαῆζας ἀφιερώθη εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Καπ. Ἀναγν. Μανουσogiαννάκη, μέλους τοῦ στραταρχείου, μετὰ τὰ Σφακιώτικα σώματα καὶ μετὰ τ' Ἀποκορώνου.

Τὴν 29 ὁ γενναῖος Καπετὰν Β. Χάλης ἀρχηγὸς των ἀνδρείων καὶ ὀκνηπῶν Ριζιτῶν, καὶ μέλος τοῦ στραταρχείου, ἐπροχώρησεν εἰς τὴν θέσιν καλουμένην Ἀγίαν μετὰ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του σώματα, καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἄλλας τινὰς ἐπωφελεῖς εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἐσκότωσαν δὲ ἐκεῖ 8 Τούρκους, ἐπῆραν καὶ 400 Τούρκικα πρόβατα καὶ βόας οὐκ ὀλίγους.

Τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος Ὀκτωβρίου οἱ εἰς τὰ χωρία Νεροκούρου καὶ Τσουκλαρία τοποθετημένοι Τούρκοι ἀφήσαντες τὰς θέσεις αὐτάς κατὰ προσταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ των Μουσταφάπασα, ἐκστράτευσαν τὸν ἀριθμὸν 1500 περίπου πρὸς βοήθειαν των ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς ἐπαρχίας Κυσάμου ἀποκλεισμένων καὶ στενοχωρημένων Τούρκων. Καθ' ὁδὸν δὲν ἀπῆντησαν κάμμιαν ἀντίστασιν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, διότι διὰ νὰ τοὺς χτυπήσωσιν, ἄδειαν δὲν εἶχον παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου, Ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὕτως ἄφησαν τὴν διάβασιν των ἐλευθέραν. Οἱ Τούρκοι οὗτοι φθάσαντες εἰς τὸ φρούριον τῆς Κυσάμου, καὶ διαγρίψαντες ἐκεῖ ἡμέρας τινὰς, κατέβησαν τὰ κανόνια αὐτοῦ ὅλα, κατηδάφισαν τὰ τεῖχη του, κατέκαυσαν τὰ ἐν αὐτῷ οἰκήματα, καὶ λαβόντες μετ' αὐτῶν τοὺς λοιποὺς Τούρκους ἀνεχώρησαν, καὶ χωρὶς νὰ σταθῶσιν εἰς κανὲν ἄλλο μέρος, ἦλθον πάλιν εἰς τὰ Χανία.

Οἱ ἡμέτεροι μετὰ τὴν φυγὴν των Τούρκων ἀπὸ τὰ Τσουκλαρία καὶ Νεροκούρου κατέλαβον τὰς αὐτάς θέσεις, καὶ δὲν ἦτον πλέον δυνατόν νὰ ἐμβῇ Τούρκος εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, οὔτε νὰ ἐξέλθῃ, ὅποιος ἔτυχεν νὰ εὐρεθῇ μέσα εἰς αὐτὰ, διὰ νὰ διαβῇ ὅθεν εὐρίσκοντο οἱ ἡμέτεροι, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Χανία, χωρὶς νὰ συνοδευθῇ ἀπὸ Ἕλληνα.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἐφθασε μετὰ μίαν κορδέτταν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας καὶ ὁ ἐντιμότερος Ἀγγλικὸς Ναύαρχος Κύριος Μάλκολμ, ὅστις τὴν δευτέραν ἡμέραν συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ Ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Βαρῶνου Κυρίου Ράινεκ, ὑπῆγε πρὸς ἐντευξίν τοῦ Μουσταφάπασα εἰς τὰ Χανία. Ἐπρόβαλεν ἡ ἐντιμότης του ὁ Ναύ-

αρχος πρὸς τὸν Μουσταφάπασαν τὴν ἀποφασισθεῖσαν παρὰ των Εἰσχωτάτων Ἀντίπροσώπων των τριῶν φιλανθρωποτάτων Βασιλέων τῆς Εὐρώπης ἀναχωρῆν των ὅπλων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, ἀλλ' ἀπέβαλεν αὐτὸς τὴν πρότασιν, τοῦ Ναυάρχου, ἀπολογηθεὶς, ὅτι δὲν ἔχει ἄδειαν ἀπὸ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου τοῦ νὰ δεχθῇ τοιαύτην πρότασιν, καὶ μάλιστα ἐν ᾧ καιρῷ περιμένει νὰ τοῦ ἐλθῶσι δυνάμεις· εἶπε μόνον προφορικῶς, ὅτι δὲν θέλει κάμει κάμμιαν ἐχθροπραξίαν κατὰ των Ἑλλήνων.

Ὁ Μουσταφάπασας, ὅστις ἐφαίνετο πρότερον κατὰ πάντα πρόθυμος εἰς τὸ νὰ δεχθῇ πᾶν ὃ τι ᾔθελε προβληθῇ παρὰ των μεσαζουσῶν Εὐρωπαϊκῶν τριῶν δυνάμεων περὶ τῆς καταπαύσεως τῆς αἰματοχυσίας, αὐτὸς ἀποδεικνύεται ἤδη πάντῃ ἀδυσώπητος, καὶ τὸ ἀδυσώπητόν του προέρχεται, ὡς φαίνεται, διότι τοῦ ἦλθε κατ' αὐτάς ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν ἐν Τουρκικὸν πολεμικὸν γολεττόδρικον, καὶ τοῦ ἔφερεν, ὡς ἄδεται λόγος βέβαιος, γράμματα ἀπὸ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰλλα χιλιάδας 150 διὰ μισθοὺς δεδουλευμένους των ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ξένων Τούρκων.

Ὁ ἐκούραστος Γ. Τσουδερός, μέλος τοῦ στραταρχείου, διαβαίνων εἰς τὸ Ἡράκλειον μετὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του Ἀγιοβασιλειώτας, ἀπῆντησε καθ' ὁδὸν τὴν 15 τοῦ λήγοντος εἰς τὸ χωρίον λεγόμενον Κοῦρτες ἐν τάγμα Τουρκικὸν ἱππικὸν συμποσούμενον ἀπὸ 450 ἵππους. Τὸ ἱππικὸν αὐτὸ ἐξῆλθε τοῦ φρουρίου Ἡρακλείου διὰ ν' ἀρπάσῃ ὅσα ζῶα Τουρκικὰ καὶ χριστιανικὰ εὐρῇ, καὶ ὅσα ἄλλα λάφυρα δυνηθῇ νὰ κάμῃ, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν φωλεάν του. Ἐκροτήθη ἐκεῖ αἰφνιδίως ἡ μάχη. Πρῶτον ὁ ἥρωας Γ. Τσουδερός καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ἀτρόμητος καπετὰν Βαρδῆς Ροδάκινιότης ὤρμησαν θαρρᾶλέως κατὰ των Τούρκων, καὶ ἀκολουθῶς ὅλοι οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶταί των χωρὶς νὰ δειλιάσωσι ποσῶς τὸν ἀριθμὸν τοῦ Τουρκικοῦ ἱππικοῦ, ἐπέπεσον κατ' αὐτοῦ καὶ τὸ διέλυσαν. Οἱ Τούρκοι στενοχωρηθέντες καὶ σπρονόμενοι εἰς τοὺς ἀβάτους τόπους, ἐκατέβησαν ἀπὸ τοὺς ἵππους των καὶ ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν ῥίπτοντες τὴν ὀπλοφορίαν των. Οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐπῆραν τὸ κατόπι, καὶ τοὺς ἐκυνήγοῦσαν ὥρας τρεῖς. Ἐσκότωσαν τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν καὶ ὅλου τοῦ ἱππικοῦ τοῦ Μεγάλου Κάστρου, ὀνομαζόμενον Χατζῆ Χασάνην· μετ' αὐτοῦ ἔπεσον καὶ τινες ἄλλοι σημαντικοὶ Τούρκοι καὶ ἀσήμενοι, ὅλοι 35. Συνέλαβον 40 ἵππους καὶ 60 ἡμιόνους· ἐσκοτώθη δὲ καὶ ἀπὸ τούτων ἡμετέρους ἕνας, καὶ ἕτερος ἐπληγώθη.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 15 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 12 πρῶτ' ἐφθασεν ἐκ Λονδίνου ἑκτακτὸς γραμματοκριμιστὴς πρὸς τὸν ἐξωχωτάτον Πρέσβυν τῆς Ὀλλάνδης, ὅστις ἔφερε πρὸς αὐτὸν τὸ ἀντίγραφον συμβάσεως τινὸς γενομένης ἐν Λονδίνῳ μεταξύ των τριῶν Πληρεξουσίων, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ῥωσσία ἔχει τὴν ἐξουσίαν ν' ἀποκλείσῃ διὰ θαλάσσης τὸν Ἑλλήσποντον. Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διακηρύττει ἡ Ῥωσσία ὅτι, ἐπειδὴ τὰ στρατεύματά της δὲν ἔφερον ὅλην τὴν ἐκβασιν, κρίνει ἀρμόδιον τίς τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά της, καὶ διὰ νὰ τελειώσῃ ὅσον τάχιστα ὁ πόλεμος, νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν ν' ἀποκλείσῃ τὸν Ἑλλήσποντον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν περὶ τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ Κύριος Γάσπαρης Τέστας ὑπῆγεν εἰς τὸν Ῥεῖξ Ἐφέντην, καὶ τὸν ἐκοινοποίησε τὸν ἀποκλεισμόν τούτον.

Τάταρης ἐφθασεν ἀπὸ Ἐρζερούμ καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ἔφερε πολλὰ κακὰς εἰδήσεις. Ἡ Βασιλὴτ' ἔπεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν των Ῥώσων.